

Od Ložkega potoka 28. aprila. R. Danes se je v tukajšni puščavi postavil temeljni kamen k imenitnemu zidanju poslopja, v katerem bo sopár (Dampf) gonil čvetero pil ali žag. Staviti dasta to poslopje gospoda Kozler in Obreza, ter bosta s tem marsikteri krajcar zaslužiti dala marljivim in pridnim selanom. Kakor se čuje, bo do letošnje jeseni vse dodelano.

Iz Ljubljane. Včeraj zvečer po osmih je odrinil po železnici proti Dunaji Dimnikov Jaka, peljaje v Pariz bika iz grajšine na Fužinah in pa 5 ovác iz Jezera (Seeland) na Koroškem, ktere je včeraj njih lastnik gosp. Peter Stular pripeljal iz Kokre v Ljubljano. Bik je iz slovečega štarskega plemena iz mirciške doline, ovce (med kterimi dva ovna) so domače koroške reje; — vse je c. k. ministerstvo poterdilo za razstavo v Parizu. Dimnikov Jaka, iz Studenca, v fari pri Marii Divici v Polji domá in že nekaj let oskerbovavec grajšinske goveje živine na Fužinah, je pa tisti srečni človek, ki je šel v Pariz, kakor je sl. ministerstvo želelo, v res prav zali narodni obleki, nov od nog do glave; še domača besaga, se vé da tudi lična in nalašč napravljena za dolgo pot, se ni pozabila, da je bil fant prav možko naštiman. Domú pridši bo vedil pač marsikaj povedati in lahko bo rekel, da naj lepše živine iz celega sveta ni morebiti na Krajskem nobeden vidil kakor on. Predvčeranjem je dal predsednik kmetijske družbe gosp. F. Terpinc tudi tri goveda za kralja gerškega v Atene, kteri je določno želel krajske živine, ker čuda! švajcarska se jim ondi ne obnaša dobro.

Novičar iz raznih krajev.

Po obljubi v poslednjem listu naznanjamo danes ob kratkem zapopadek pogodbe, po kteri je bila vojska končana in mir sklenjen: Da se Turčija za vse prihodnje čase obvaruje vsakoršne ptuje sile, se postavi ona pod varstvo evropskih vlad. Nobena vlada nima pravice se vtikati v notranje zadeve turške, in vsak napad na samolastnost sultana ima veljati kot napad na evropsko pravo; določbe oddelka 7. in 8. te pogodbe so poglavna stvar, vse drugo je le materijalno porožtvo za uno. Donavskima knežijama (Moldavi in Valahii) je zagotovljena samostojna národna vredba v notranjih zadevah, v unanjih zadevah pa je podložna Turčii in stoji pod varstvom vsih vlad. Da se v prihodnje Rusu zabrani prestop Pruta in Donave, se bo besarabiška meja ustanovila tako, da se izlivi Donave osvobodijo rusovskega gospodstva. Tudi ti iztoki so postavljeni pod evropsko varstvo, in vsaka teh vlad, ki so sklenile pogodbo, ima pravico ob izlivih Donave imeti dvoje lahkih vojnih ladij. Kakor se tako Turčija varuje na suhem vsakega napada, tako se ima tudi varovati od morske strani; zatega voljo nima černo morje nobenega gospodarja imeti, je tedaj neutralno. V prihodnje ne smé ob bregovih črnega morja nobena vojaška naprava biti, in kakor Rusija tako tudi Turčija ne smé čez 6 vojnih parobrodov in 4 lahkih ladij ondi imeti. Da se prememba črnega morja v le kupčijsko morje popolnoma zagotovi, ima pogodba zastran Dardanel od leta 1841 veljavna ostati; ta pogodba veleva, da nobena ptuja vojskina ladija ne smé na černo morje. Rusovski car dá mesto in terdnjavo Kars in vse ostale od rusovske armade obsedene kraje sultanu nazaj, Francozi in Angleži pa izročijo spet rusovskemu caru mesta in luke, ki so mu jih vzeli, kakor Sevastopolj, Balaklavo, Kamješ, Eupatorijo, Kerč, Jenikale in Kinburn. Vjeti vsake strani se osvobodijo. Rusovska vlada se zaveže, da na alandskih otokih ne bo več vojne ali kake druge primorske naprave zidala. Turška vlada se zaveže brez razložka vere ali naroda vsem svojim podložnim edine pravice dodeliti. — To so važniše stvari omenjene imenitne pogodbe. Po pogodbi ti je „bolni mož“ sopet na noge postavljen, in vzet med mogočno evropsko družbo vladno,

— ker pa ga je prepustila s amemu sebi, je sedaj le vprašanje: ali se bo samostojen tudi obderžal? Še niso armade zedinjenih vlad zapustile Turčije, in že se slišijo prigodbe, ktere malo upanja dajo, da stari sovražnik kersanstva se bo z lepo udal novemu zakonu blagosercnega sultana. — Tudi zapisniki pariškega zbora se že razglasujejo; iz miroljubnega duha prvih 13 protokolov se očitno vidi, da je bil mir že sklenjen, ko so se poslanci prvokrat snidili v zboru. — Vladni francozki časnik „Moniteur“ že naznanjuje, da se ima armada za 52.000 vojakov zmanjšati. — Razglas rusovskega cara oklicuje, da bo kronanje mesca augusta v Moskavi. — Sedaj se za gotovo terdi, da sv. oče ne bojo sami šli v Pariz za botra cesarjeviču; namestoval jih bo kardinal Patrici; ukazali pa so, da se ima to z veliko slovesnostjo zgoditi in še 6 višjih škofov, 10 škofov in mnogo velikih prelatov vpricho biti, kteri vsi morajo Francozi biti. — Spet se je odkrila neka sleparija; za pljučno jético se hvalisuje in 12 lotov za 3 gold. prodaja neka mešanica pod imenom Lobetalova „Essencia antiphthisica“. Apotekarji so razkrojili to „esencio“ na drobno in našli, da obstaja iz kuhinske soli, Glauberjeve soli, klor-magnezije, klorkalija in pa iz jodnatriuma. Vsa ta mešanica se dobí v vsaki apoteki za par krajcarjev, — kot „esencia“ pa se prodaja ljudem po 3 gold.!!

Zlatica v Bogatinu.

„Ne bom železa več koval,
Zlatá mi divji mož bo dal“,
Gredé kovač za Bistrico
Si kreše upa iskricio.
Pa ne na bregu, ne na prodi,
Po vodi divji mož le hodi.

„Boš šel, prederzni ti kovač,
Iz moj'ga dvora, postopač!“
Odpre besede hripove,
Ter znak na skalo vleže se.
Kovač ponuja vina sodec,
Ga v gostje kliče zvití godec.

Peneča voda zašumi,
In divji mož na prod' stoji,
Pokuša vinice sladko,
Kovač pa pravi mu tako:
„Povej mi, kje leži zlatica,
In z vinom bom ti vžigal lica“.

Peneča voda zašumi,
Prot skali divji mož derčí.
Kovača klicu on je gluh,
Ne zmoti ga še vinski duh,
Ne dá se vjeti v mične mreže,
Še trezen — rajši v mah se vleže.
Kovač zapustil zdaj je prod,
Napolni z vinom večji sod,
In drugo jutro pride tje,
Pa tak vabiti ga začne,
Ko sred vodé ga v mahu vidi:
„O, pridi v gostje k meni, pridi!“

Peneča voda zašumi,
In divji mož za sod derží,
Ga vleče, pije, se gostí,
Da puncica mu otamni,
Razdruši se divjak kosmati,
In tak začne besedovati:

„Ključar zlatice — vseh rudni —
Nad jezerom je Bogatin,
Za dvorom terden grad stoji,
Do dvora pa so tri bervi.
Gorjé! nazaj se kje ozreti,
Ak' stražni psi začno se dreti“.

Moža in sod kovač pusti,
Prot Bogatinu se vpotí.
Z lopato, krampom jo priderl
Je še čez prvo, drugo berv,
Pod černe pa pečí gorate
Ga peljejo steze robate.

Tihota bega ljuti jek
Po breznu iz derečih rek,
Počez pa hlod je okamnjen,
Podert ročnik, že ves trohjen.
In grom neznan in strah pretresa
Kostí in drob mu pa ušesa.

Potipa berv — zatrepeta —
Življenja cena le veljá! —
Oberne prazen se nazaj,
Pa komaj stopi že lučaj:
Oj, druga berv in prva tudi
Pred njim se v skalni brezen zgrudi!

Od mertvorosnih pa skerbí
Kovač obupni okamni. —
Zlatica cela je še zdaj,
Jo Bogatina sužni zmaj
Za serčne varuje le sine,
Ki pridejo čez podertine.

Če kaj svetvati, brav'c! ti smem,
Le to ti v varstvo še povem:
Z divjaki, zmaji černimi,
Z duhovi se pečati ni,
Zlatica naj ti pridnost bode,
Ki zlate kuje ti osode!

Lavromír.

Stan kursa na Dunaji 5. maja 1856.

Obligacije	5 %	84 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	73 fl.
državnega	4 ¹ / ₂	75 ³ / ₄	„	Windišgrac. „ „	20 „ 24 ³ / ₄ „
dolga	4	66 ¹ / ₄	„	Waldštejn. „ „	20 „ 23 ¹ / ₂ „
	3	51	„	Keglevičeve „ „	10 „ 10 ¹ / ₂ „
	2 ¹ / ₂	42	„	Cesarski cekini.	4 fl. 44
Oblig. 5% od leta 1851		89	„	Napoleonodor (20 frankov)	7 fl. 57
Oblig. zemljiš. odkupa 5%		76 ¹ / ₂	„	Suverendor	13 fl. 50
Zajem od leta 1834		22k	„	Ruski imperial	8 fl. 11
„ „ 1839		132 ¹ / ₄	„	Pruski Fridrihsdor	8 fl. 20
„ z loterijo od leta 1854		107 ³ / ₈	„	Angležki suverendor	10 fl. 3
„ „		85 ⁵ / ₈	„	Nadavk (agio) srebra:	
				na 100 fl. 4 ¹ / ₄ fl.	